

Entrevista: Francesc Bellmunt El productor de la nova sèrie 'Àngels i Sants', basada en els Mossos d'Esquadra, sosté que s'adreça a un públic insòlit a TV3

"És molt clar que la ficció pròpia s'ha de revitalitzar"

Toni Vall

Dijous TV3 estrena Àngels i Sants, una sèrie de set episodis ambientada en el món dels Mossos d'Esquadra. És una idea del director i productor Francesc Bellmunt.

Com definiria Àngels i Sants?

Bàsicament com una sèrie de set episodis feta amb un format televisiu completament nou. S'ha rodat en suport fotoquímic, és a dir cinematogràfic, i hi convergeixen unes energies noves de tècnics sorgits de l'ESCAC.

Una aposta personal contundent, oi?

I tant. Fa quatre anys que hi estic capbussat. Tenia la idea de la sèrie i vam poder fer el telefilm Nines russes, que va dibuixar el perfil del que ara és Àngels i Sants. En aquest camí hi ha hagut molta gent que ha ajudat a tirar-ho endavant. Des de polítics com Artur Mas i Xavier Pomés, quan eren consellers, i ara Montserrat Tura i Caterina Mieras, passant per l'ICIC, els Mossos d'Esquadra... Però sobretot s'ha pogut fer gràcies a la visió de Francesc Escribano, que va entendre de seguida l'aposta.

La sèrie s'adreça a un públic força insòlit a Televisió de Catalunya...

Sí, és evident que el target de sèries com El cor de la ciutat i Ventdelplà no és el mateix del de Porca misèria ni el d'Àngels i Sants. El nostre públic és el de sèries com Alias o 24. Quina passió sent com a generador de la idea i

productor del projecte? M'encanta perquè és un format que et deixa destrossat. Ja em va passar fa uns anys amb la sèrie Happy House per a Televisió Espanyola. Són experiències molt intenses. Per exemple, per a Àngels i Sants hem necessitat trenta-quatre guionistes.

Quin és el repte de la sèrie?

Els Mossos són una policia que arriba molt tard al thriller: ja hem vist mil i una històries de guàrdies civils, agents secrets, assumptes interns, corrupció... i ens interessava donar cos a una història de Mossos amb un enfocament molt potent. Requeríem una trama criminal amb prou força per aguantar set episodis.

Faci'ns cinc cèntims de l'argument.

El fil conductor és un delinqüent que es veu obligat a conviure amb una policia per poder-se infiltrar en una organització criminal. Ella es diu Àngels i ell, Sants (la Mar Regueras i el Lluís Homar). Al principi no es poden ni veure però l'obligació de treballar junts fa que sorgeixin uns vincles afectius molt potents.

El director és Pau Freixas. Com ha estat la relació director-productor?

He disfrutat molt. Quan jo vaig començar al cinema, no hi havia gaire gent on agafar-se per tirar endavant i em vaig haver de buscar la vida. Ara he tingut la possibilitat de connectar amb algú a qui jo apporto la meva experiència i ell tots els coneixements i frescor que porta dins. Amb aquest intercanvi, tots hi hem sortit guanyant. És una mica psicoanalític potser...

La sèrie deu haver requerit un esforç infraestructural important...

Hem rodat molt al carrer i calia que tot fos ràpid i lleuger per poder moure'ns el màxim possible. L'equip tècnic és

molt jove, amb molta trempera i molt rigor, cosa que ha facilitat aspectes com la mobilitat i l'espontaneïtat.

Com s'emmarca la sèrie en el panorama audiovisual català?

No ho sé. En aquest món a vegades fas les coses perquè toca fer-les. El nostre interès bàsic era fer una bona sèrie. La meva productora, Fair Play, porta 20 anys en dansa i jo més de 30. És molt clar que la ficció pròpia ha de revitalitzar-se.
